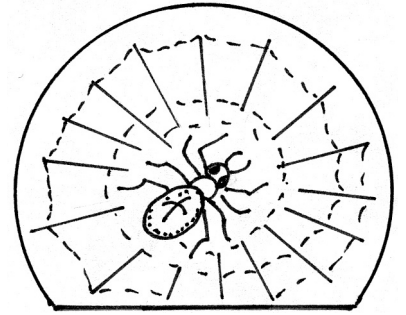




3. HLÁSKA P



O pavouku Píďovi

Pavouk Píďa bydlel v chalupě v Počátcích s mouchou Pepinou.

Bylo jim spolu prima.

Občas se trochu škádlili. To právě, když pavouk Píďa upředl krásnou pavučinu, Pozval Pepinu na návštěvu, aby se jí pochlubil.

Pepina poletovala kolem pavučiny, chválila ji, jak ji Píďa krásně upředl.

Protože byla trochu uličnice, poletovala nad pavučinou a smála se.

Najednou ji napadlo, co si tak do ní skočit!

Hop a skok! A duc a bác!

Skočila do pavučiny jako do trampolíny.

Chtěla skočit ještě jednou, ale ouvej!

Pavučina ji nechtěla pustit. Pepina zůstala přilepená v pavučině jako lepidlem.

„Píďo, pomoc!“ volala Pepina s přilepeným křídlem.

„Pepino, to není trampolína! Takhle se na pavučině neskáče!“ zlobil se Píďa.

„Pojď, pomůžu ti!“

Odlepil pavučinu z křídla Pepiny a pofoukal ji.

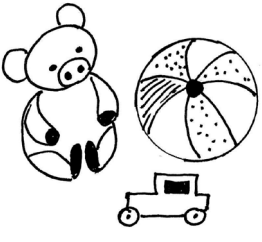
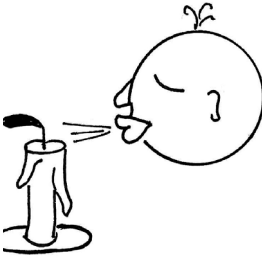


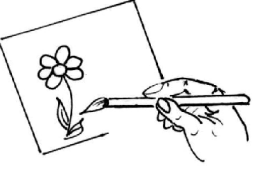

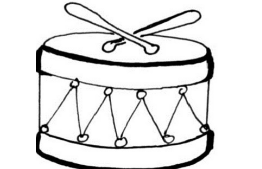
„Píďo, moc děkuji!! Zachránil jsi mi život!“ děkovala Pepina a plakala.

„Ále, Pepino, hlavně, že se ti nic nestalo!“ radoval se pavouk Píďa.

Druhý den se znovu pustil do předení pavučiny. Pěkně pevná bude, aby Pepinu udržela!

Poučka pro mouchy: pavučina není trampolína!

Hláška P

	<p>Obrázky ovoce (jablko, třešeň, švestka), pastelky, plastové zvířátko slepice, nebo obrázek slepice a kuřátek (dřevěné). Vhodné je zrcadlo, aby dítě napodobovalo artikulační cviky po dospělém. Pohádka, např.o kuřátku</p>
	<p>Slepička si vyšla na louku. Slepička volá na kuřátka <i>ko – ko – ko</i> a kuřátka jedno po druhém odpovídají: <i>pí – pí – pí – pí</i></p>
	<p>Otvíráme pusinku na malou třešeň, na švestku a velmi na jablko, zíváme <i>áááááá</i>, vzdycháme <i>ááááách</i>, posíláme pusinky.</p>
	<p>Nádech, volné pouštění vzduchu přes rty a jejich jemné rozeznění. Přibližování a oddalování rtů se zvukovým efektem – praská kaštan, praská hrachový lusk. Otevírání a zavírání úst – ptačí maminka krmí ptáčata.</p>
	<p>Kroužení paží pravou, levou – mlýnská kola. Uvolníme ruku v rameni, nacvičujeme pohyb paží. Kreslíme ve vzduchu velká kola, menší a malá kola. Zpočátku volíme pohybová cvičení. Dotyky prstů obou rukou (prstíky se zdraví).</p>
	<p>Posloucháme papír – šustění, trhání, mačkání, skládání. Do kterého ucha povídám (šeptem <i>p- p-p-p-p..</i>)?</p>
	<p>Zpěv melodie , zpíváme slabiky <i>pa, pe, pi, pu, po,...</i>) využíváme přirozené rytmicity a spojujeme prstíky obou rukou při zpěvu. Prstíky rukou se dotýkají a zpíváme slabiky na melodii.</p>

✓ Slova

Papa, pipi, pápá, pípa, píchá, Pepík, pije, lap, kap, hop, píp

Mapa, kupa, pouto, houpá, Pepinka

Kope, kape, houpe, padá, Pompo, páka, pupík, Pepa

Pán, paní, kopyto, poupě, páka, pupík, Punta, pupík, potok, puk.

Píše, pije, píská, pivo, poví, topí, houpá, koupá, dupe, poupě.

Pepito, lump, kapesník, lampa, poupátko, píšťala, pasáček, pase,

pastevec, pizza, pyžamo, poustevník, pánev, peče, perník, pec, pekáč.

✓ Věty

Pepa se houpá. Paní půjde na půdu. Miminko papá.

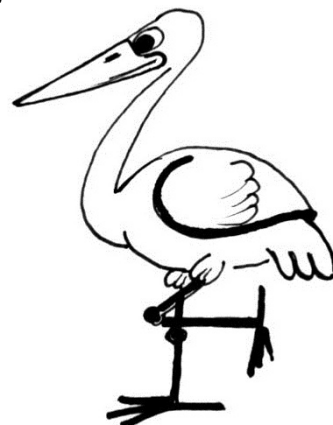
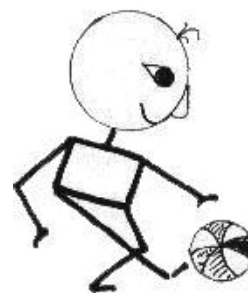
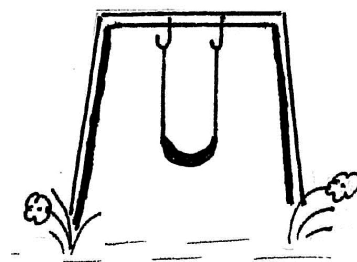
Voda kape. Půjdeme to povědět mámě. Musíme topit.

Ema má panu. Kdo to pípá? Pepa půjde pryč. Pája plave.

Pepa píská pod oknem na Pepinku. Pipi píše pohádku.

Pepina má pihu. Pumpa pumpuje. Pepík pošle puk do brány.

Píďa povídá Pepovi. Pája pere pyžamo





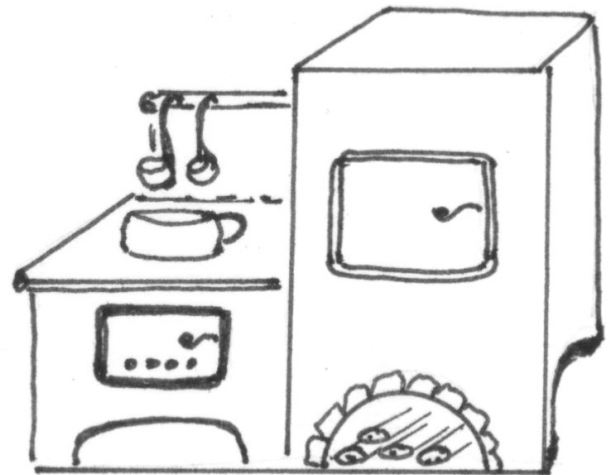
Zpíváme společně a dupeme do rytmu.

Prstíky rukou se vzájemně zdraví.

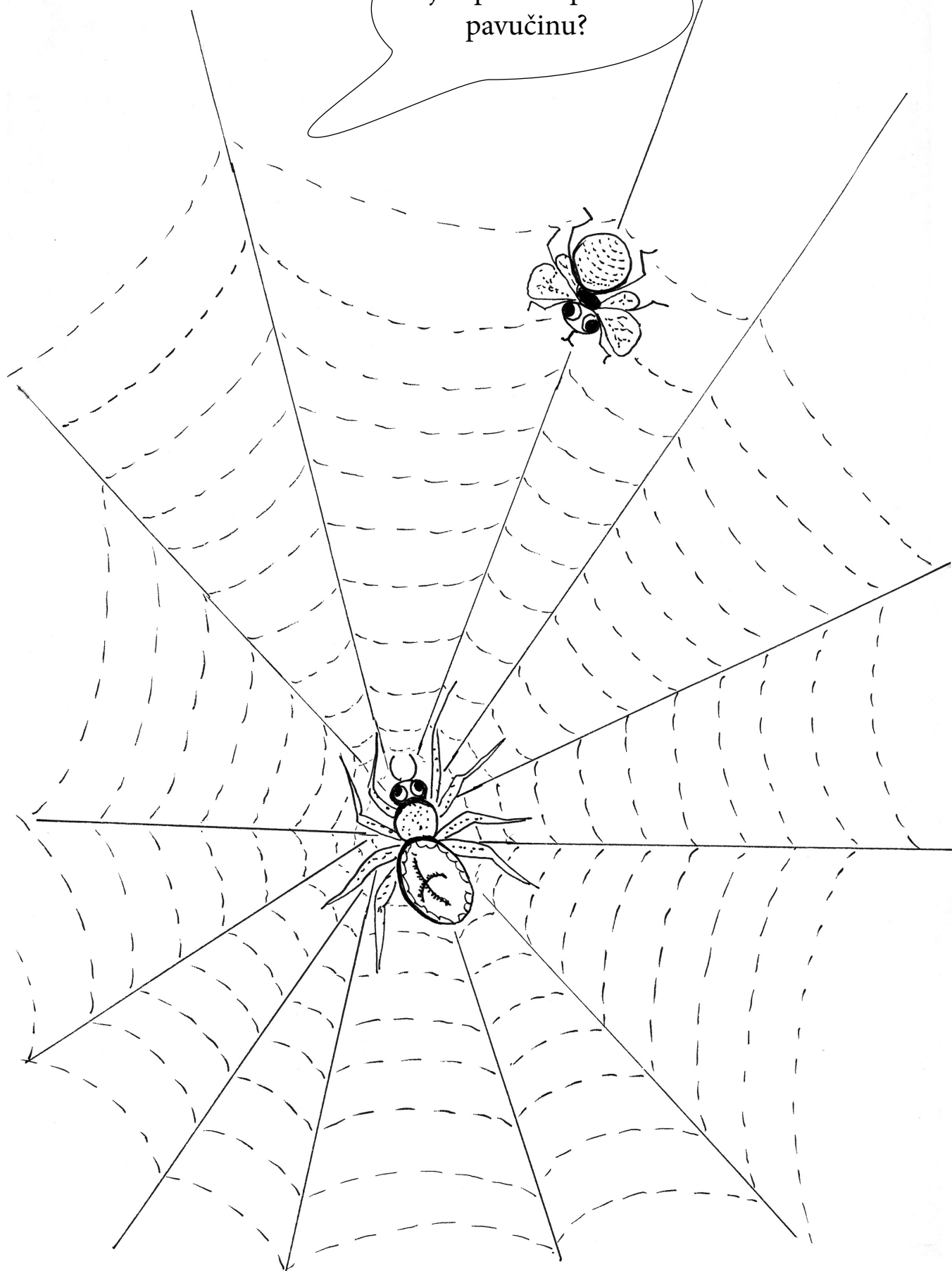
Dotýkají a zpíváme písničku.

Pec nám spadla,

pec nám spadla,



Poznáš,
jak pavouk předl
pavučinu?



Pušťík Pavlík spí
spí jen, spí a spí.
Nic teď neuslyší,
ani šramot myší.
Pušťík totiž, ten si ve dne,
prostě v klidu pěkně sedne.
Zavře oči – semaforey.
„Dobrou, Pavle!“ Už spím!“
„Sorry...“ Za tmy pušťík se nebojí,
upře oči – světla a bóji,
snese se pak neslyšně
v drápech drží myš pyšně.

